

Näin olen kuullut laulettavan,
oppinut runon kertovan:
yksin meillä yöt tulevat,
yksin päivät valkenevat.

Yksin syntyi Väinämöinen,
ilmestyi ikuinen laulaja
kauniista synnyttäjästään,
äidistään Ilmattaresta,
taivaan neitsyestä.

Aika kävi pitkäksi,
kun aina täytyi olla yksin,
taivaan laajoilla pihamailla,
loputtomassa autiudessa.

Luonnotar astui alemmaksi.

Tuuli puhalsi raskaaksi,
meri teki lasta odottavaksi.

Seitsemänsataa vuotta neito
odotti lastaan. Hän alkoi
itkeä hiljaa.

Vakaa vanha Väinämöinen
oli äitinsä kohdussa vielä 30 kesää
ja yhtä monta talvea.

Tuli kärsimättömäksi.
Synnyttyään äidistään Ilmattaresta,
hän suistui suoraa päätä mereen.

Kahdeksan vuotta
aallot heittelivät häntä.

Viimein hän ajautui keskelle merta,
jossa oli nimetön niemi,
puuton manner.

Näin kerrotaan vanhasta
Väinämöisestä.

Monta tarinaa.

Ja pellon pojasta Sampsasta.
Maiden kylväjästä, siemenen levittäjästä.
Joka sai kasvit ja puut, kaiken kasvamaan.

Vain tammi ei
noussut taimelle.

Kerrotaan myös veden haltijattarista, jotka olivat niittämässä heiniä, kastekorsia katkomassa, usvaisen niemen kärjessä.

Ja Iku-Tursosta, meressä elävästä hirviöstä, joka poltti kaiken tuhkaksi.

Tuhkapölystä ilmestyi kaunis taimi.

Se nousi maasta ja suoristeli oksiaan.
Latva tunki taivaalle, lehdet
levisivät joka taholle.

Puu peitti
auringon paisteen
ja kuun loisteen.

ÄITINI,
KANTAJANI,
LUONNOTAR,
KASVATAJANI,
LÄHETÄ TÄNNE
VEDEN VÄKEÄ!
HE VOIVAT
TAITTA TÄMÄN
PAHAN PUUN.

Merestä nousi mies.
Rohkea sankari.
Miehen peukalon pituinen.

Mutta mies muuttui.

Sai uuden muodon.

KLONK! KLONK! KLONK!

THUNK

Jalka heilui kyllä maassa
mutta pää oli pilvissä.
Hän iski puuta kirveellään,
kerran ja toisen.

Kolmannella iskulla hän sai
tammen kaadetuksi, murskatuksi
helvetillisen puun rungon.

KYRRRAS

Kuka vain siitä oksan otti,
sai onnen iäti seurakseen.
Kuka siitä latvan taittoi,
sai mahtavat taikavoimat.

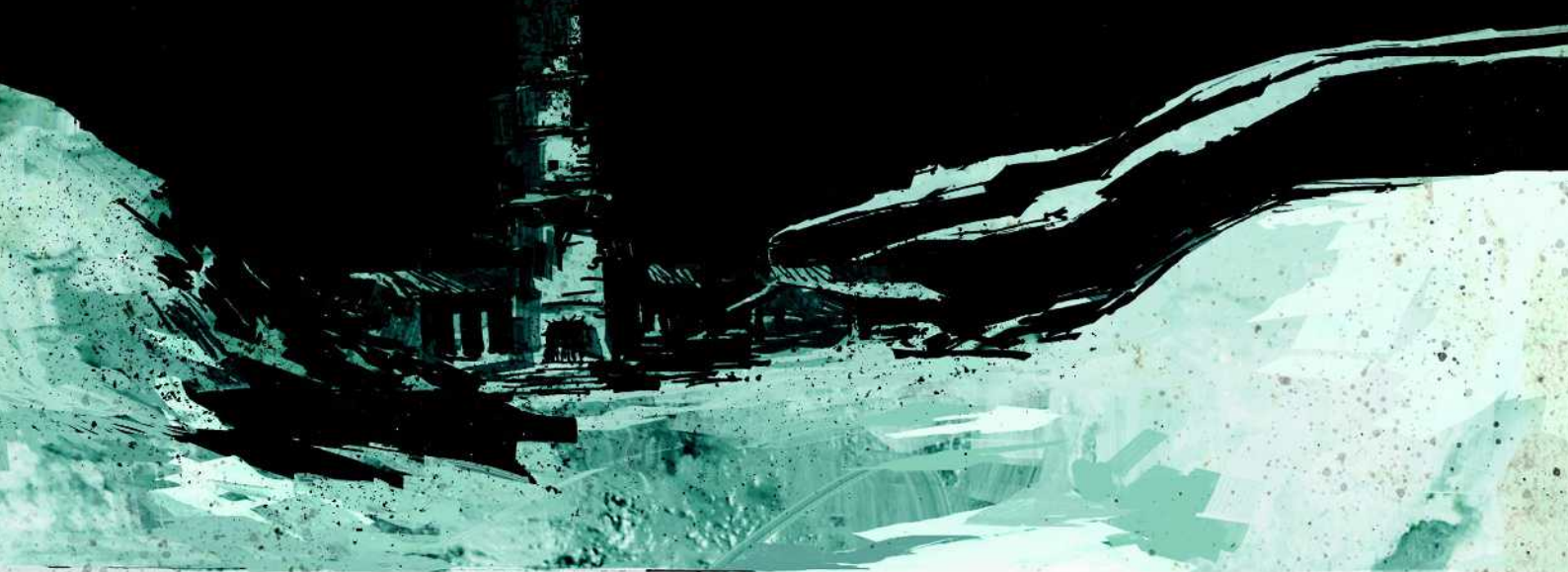

Kuka siitä lehvän leikkasi,
hurmasi kenet hyvänsä.

Tuuli tuuditteli lastuja,
meren aallot keinuttelivat.

Vei niitä Pohjolaan asti.

Pohjolan noita teki
niistä itselleen nuolia.

JOUKAHAINEN
...
ON MAHTAVAMPPIA
LOITSUJA
KALEVALAN
METSÄMAILLA,
KUIN NE, JOITA
SINÄ TIEDÄT
JA ISÄLTÄSI
OPIT.

HÄN LAULAA
PÄIVÄKAUSIA
JA OITÄKIN
YHTÄMITTAA.

JO RIITTÄÄ
TARINAT
VÄINÄMOISESTÄ...
MINULLA ON
VIISAUTTA ENITEN;
MANAAN
KIVIMÖHKÄLEEN
UKON
HARTIOILLE!

JJIAAAH!!

ÄLÄ LÄHDE
VÄINÖLÄÄN
KILPAILEMAAN
VÄINÖN
KANSSA!

ET JÄTÄ
ISÄÄSI JA ÄITIÄSI.
SIELLÄ SINUT
LAULETAAN JA MANATAAN
PÄÄ EDELLÄ HANKEEN,
NIIN ETTET VOI
KÄSIÄSI OJENTAA
TAI JALKOJASI
LIIKAUTTAA!

Sampo

MITÄS SUKUA
SINÄ OLET, KUN
NOIN TYHMÄSTI
TÖRMÄSIT
ETEENI?!
ROMUTIT
REKENI!

MINÄ OLEN
JOUKAHAISEN
POIKA, MUTTA
SANO SINÄ
OMA SUKUSI;
KENEN JOUKKOA
OLET, KURJA
?!

MINÄ OLEN
VÄINÄMÖINEN.
VÄISTYTKÖ
SYRJÄÄN,
NUOREMPANA.

VÄHÄT
NUORUUDESTA TAI
VANHUDESTA.
KATSOTAAN KUMPI
ON TIEDOILTAAN
TAITAVAMPI,
VÄINÄMÖINEN
...

EI MINUSTA OLE
KILPALOITSIJAKSI.
KOKO IKÄNI OLEN
ELELLYT NÄILLÄ SAMOILLA
SEUDUILLA, KOTIPELLON
KULMILLA. VAAN
SANO NYT KUITENKIN,
MIKÄ ON
IHMEELLISINTÄ
MITÄ TIEDÄT...
MUILTA
SALATTUA?

MUISTATKO
JOTAIN
ENEMMÄN VAI
LOPPUIKO
HÖPÖTYS?

EN LÄHDE
MITTELEMÄÄN
MIEKALLA
TUOLLAISEN
RAUKAN
KANSSA.

Alku rauan
ruostehesta,
vasken kanta
kalliosta!!
Mitäs on
märkä maita
vanhin
!!

LEUKOJEN
LEVITTELIJÄ
...

JOKA
EI LÄHDE
KAKSIN-
TAISTELUUN,
SEN MINÄ
LAULAN
SIAKSI.

SELLAISET
SANKARIT VISKAAN
SINNE TAI TÄNNE,
TUNGEN NE
PASKAKASAAN
JA ISKEN
NAVETAN
NURKKAAN.

KRAKOOOMMM

OI VIISAS
VÄINÄMÖINEN,
IKIVANHA TIETÄJÄ!
PERU KAUHEAT
LOITSUSI!
PÄÄSTÄ MINUT
HÄDÄSTÄ.
ANNAN SINULLE
HYVÄT
LUNNAAT.

NIIN MITÄ
MINULLE ANNAT,
JOS MITÄTOIN
PYHÄT
SANANI?

MINULLA ON
KAKSI KAUNISTA
JOUSTA.
ENSIMMÄISELLÄ
AMPUU NOPEASTI,
TOISELLA OSUU
TARKASTI.
OTA NIISTÄ
JOMPIKUMPI!

SURKIMUS!
EN HUOLI
JOUSIASI.
ON NOITA
ITSELLÄNIKIN
JOKA
SEINÄLLÄ.

JÄ MINUN
ASEENI
METSÄSTÄVÄT
OMIN AVUIN,
SAALISTAVAT
ITSEKSEEN.

OI VANHA
VÄINÄMÖINEN!
PÄÄSTÄ TÄSTÄ
AHDINGOSTA.
ANNAN SINULLE
VILJASATONI,
LUOVUTAN PELTONI
HENKENI
HINNAKSI.

PIDÄ
HIEKKAPELTOSI!
ON MINULLA
OMIAKIN TARPEEKSI.
PELTOJA
JOKA PERÄLLÄ
JA JYVIÄ
PELLOT
TÄYNNÄ.

IKIVANHA
TIETÄJÄ,
SÄÄSTÄ HEIKKO
HENKENI!
JOS PYÖRRÄT
KAUHEAT LOITSUSI,
ANNAN
AINO-SISKONI,
ÄITINI LAPSEN
PAITOJESI
PESIJÄKSI.

MIKSI
ITKET
POIKANI?

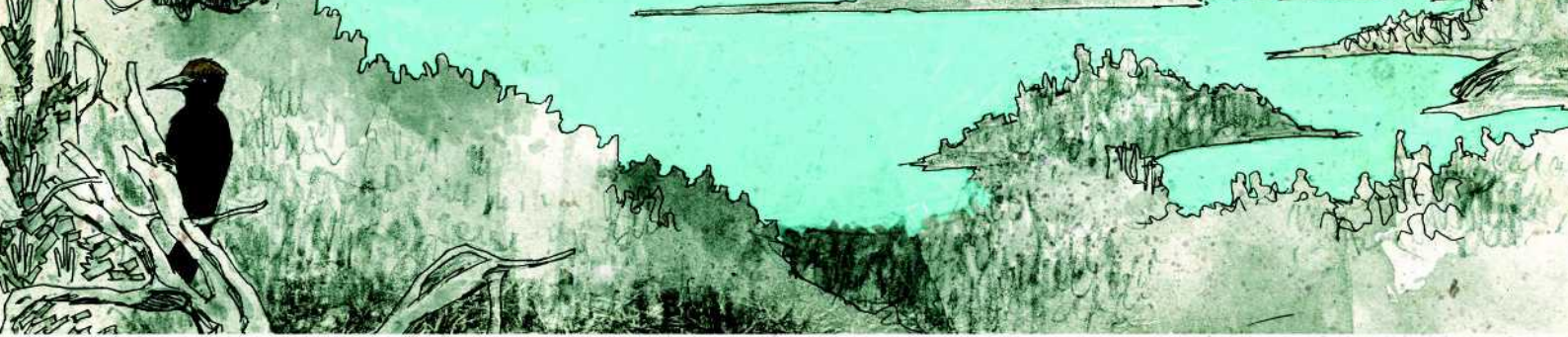

VOI ÄITI,
JO ON SYYTÄ
ITKULLE. KAUHEITA
ON TAPAHTUNUT.
LUPASIN AINON
VÄINÄMÖISELLE
KUMPPANIKSI.

ÄLÄ
TURHAAN ITKE!
EI OLE SYYTÄ
MUREHTIA. NYT
SAADAAN SUKUUN
SUURMIES.
SAAN VÄVYKSENI
VÄINÄMÖISEN!
SUUREN
LOITSIJAN!

ÄLÄPÄ MUITA
MIEHIÄ VARTEN,
NUORI NEITI,
KUIN VAIN
MINUA VARTEN
KANNA
KAULASSASI
HELMIÄ.

OSMOINEN
PUHUI
NOTKOSSA.

ÄLÄ ITKE,
TYTTÄRENI,
LAITA KIRKKAAT
HELMET
KAULAASI,
PUKEUDU
JUHLA-
VAATTEISIIN.

KUN SITTEN
TULET
TUPAAN, KAIKKI
SUKULAISESI
SINUA
IHASTELEVAT.
KULJET KYLÄLLÄ
KUIN KUKKA,
KAUNII MPANA
KUIN KOSKAAN
ENNEN.

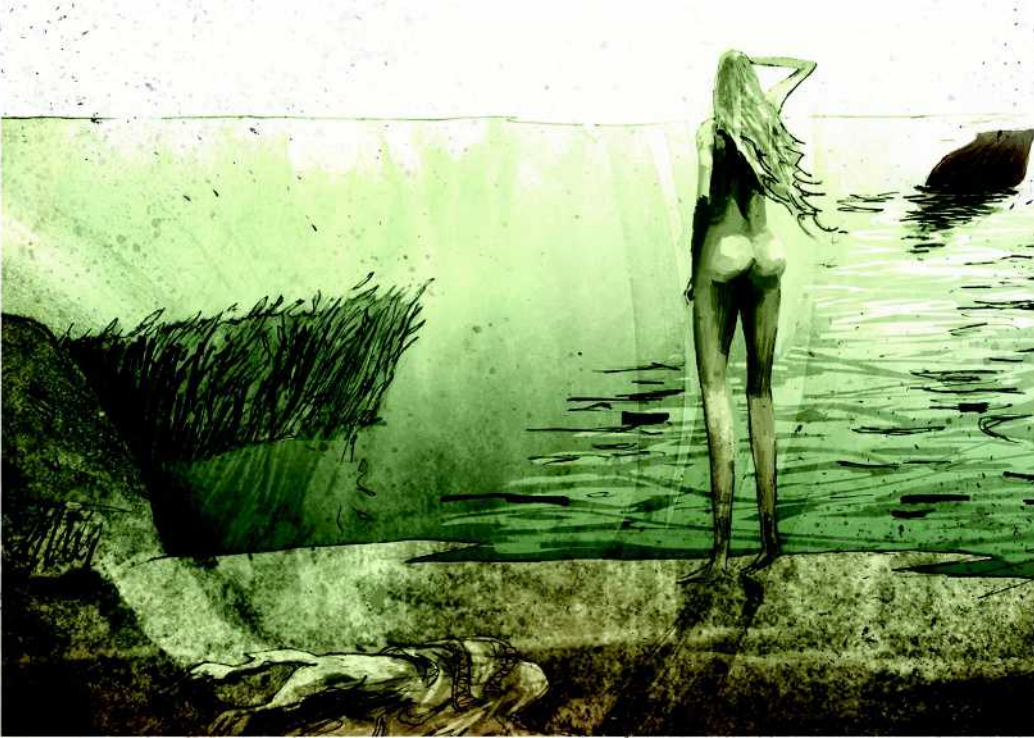
LAITA
JALKAASI
KAUNIIT SUKAT JA
NAHKA-
KORISTEISET
KENGÄT!

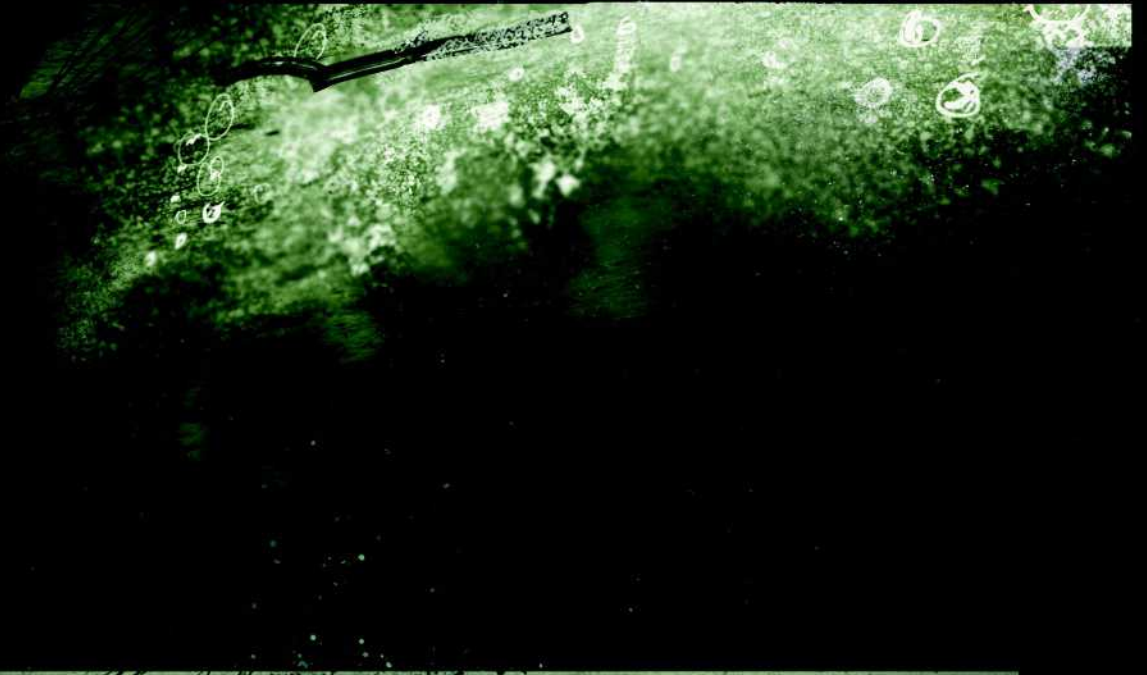

ANNOIT MINUT,
LUPASIT OMAN
LAPSESI, VANHUKSELLE!
OLISIT MIELUUMMIN
KÄSKENYT MINUN
MENNÄ AALTOJEN
ALLE. PAREMPI
OLISI OLLA MERESSÄ
KALOJEN
YSTÄVÄNÄ!

UNTAMO,
KERRO
UNITIETOSI,
MAASSA JO
MAKAAVA!

MISSÄ
VELLAMON
NEIDOT
OLESKELEVAT
?!

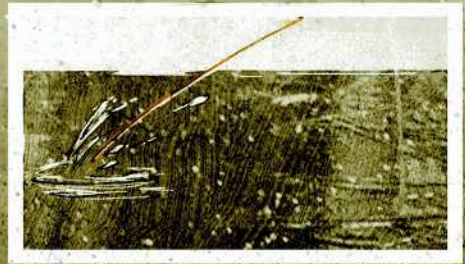
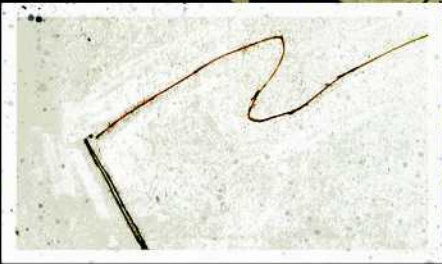
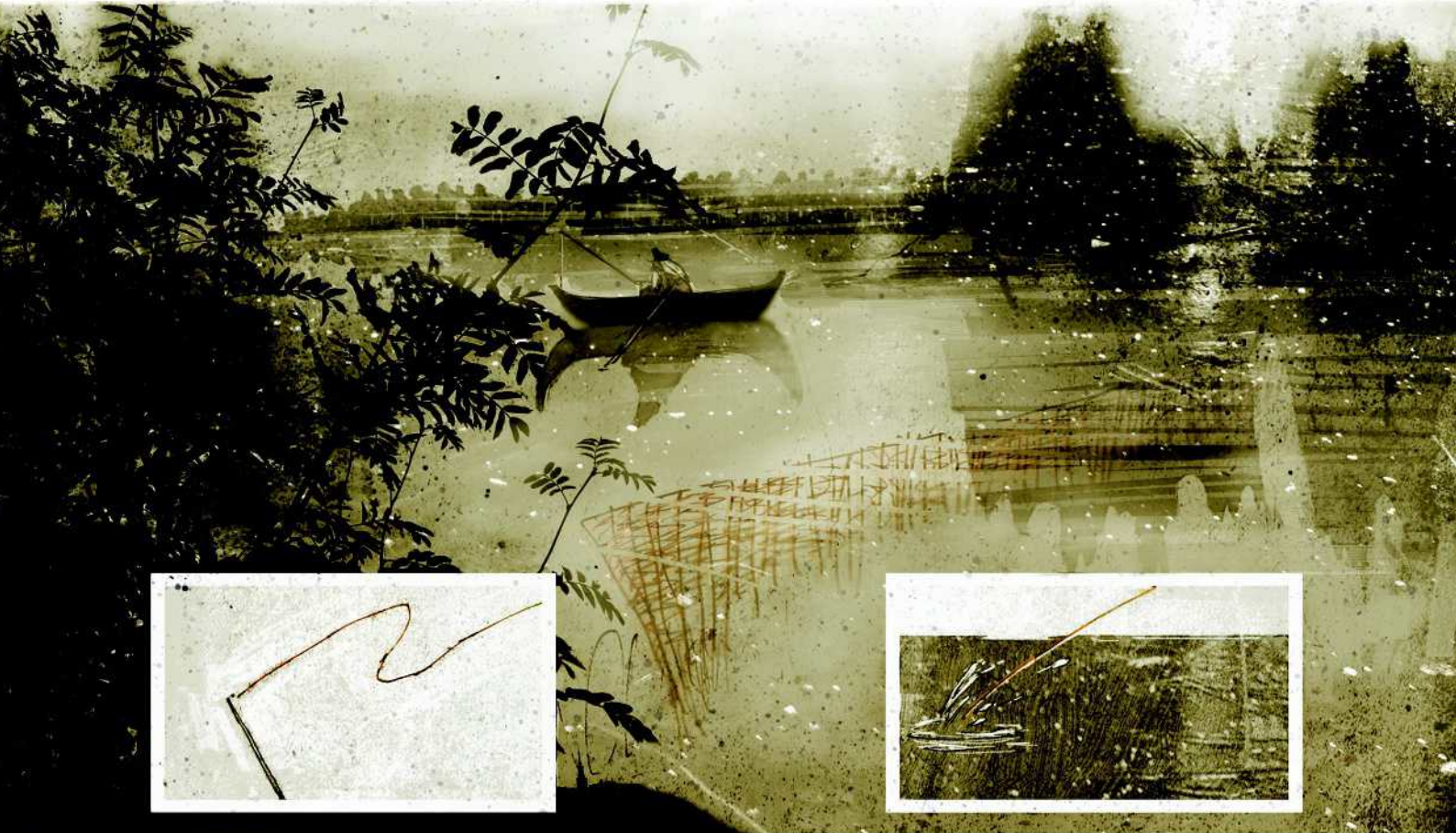

VELLAMON
NEIDOT
OLESKELEVAT
...

SUMUISEN
NIEMEN
KÄRJESSÄ
...

ALLA
AALTOJEN
SYVIEN,
PÄÄLLÄ
MUSTIEN
MUTIEN.

JOPA
ON OUTO
KALA.
TÄLLAISTA
EN OLE
ENNEN
NÄHNYT.

VOI SINUA
VANHA
VÄINÄMÖINEN!
EN TULLUT
SIKSI, ETTÄ
LEIKKELISIT
MINUT LOHENA
AAMIAISEKSI.

OLIN
TULOSSA
SINUA VARTEN,
USKOLLISEKSI
KUMPPANIKSI.

MINÄ OLEN
JOUKAHAISEN
SISKO, JOTA
KAIKEN
AIKASI
TAVOITTELIT.

OI
JOUKAHAISEN
SISAR! TULE
VIELÄ
LUOKSENI!

MENE
POHJOLAN
TYTTÄRIEN
LUO.

